

ชื่อเรื่อง : ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความสามารถในการเรียน

รายวิชา พลศึกษา 5 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี

ชื่อผู้วิจัย : นายศิวนนท์ อธิจันทร์รัตน์

หน่วยงาน : กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนปราจีนกัลยาณี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 จังหวัดปราจีนบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในรายวิชา พลศึกษา 5 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนที่ผ่านการเรียนการสอนรายวิชา พลศึกษา 5 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปราจีนกัลยาณีที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ผ่านทักษะการเตะท่าตัวหลังในการเรียนรายวิชา พลศึกษา 5 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ โปรแกรมการฝึกทักษะท่าเตะถีบข้างแบบเพื่อนช่วยเพื่อนวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนการฝึกและหลังการฝึก ผลค่าคะแนนความแตกต่าง ค่าคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ ค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่าง และค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนการฝึกและหลังการฝึก

ผลวิจัยพบว่า

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนที่ผ่านการเรียนการสอนรายวิชา พลศึกษา 5 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

1. กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยก่อนการฝึกและหลังการฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 6.2 และ 17.5 ตามลำดับ และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนการฝึกและหลังการฝึกเท่ากับ 1.54 และ 1.36 ตามลำดับ
2. กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างและค่าคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างระหว่างก่อนการฝึกและหลังการฝึกเท่ากับ 11.3 และ 81.74 ตามลำดับ